

Denn _ 26 Februarij Anno 1656.

Hölltz Laga Wår Tingh uthj Hanß Nådhes H. Knut Poßes Frijherreskaph uthj Stödhe Tinglagh, Och wanliga tingz Platz Sochnestufwun Nährwarandes Cronones Befalningzman Ehrbar och Welbetrodde Jöran Bertillßonn medh mig och underskrefne.

Tålfmänn.

Lars Nielßonn i Kielstadh,	Gulich Olufßon i Gräfte,
Erich Olufßonn i Fonbyen,	Peder Larßon i Loo,
Erich Erichßonn ibidem,	Oluf Larßonn i Fonbyn,
Månß Pederßonn ibidem,	Nielß Erichßonn i Loo,
Erich Hinderßon ibidem,	Niels Nielßonn i Edstadh,
Erich Olufßonn i Edstadh,	Mårthen Mårtenßonn j Gräfte.

Månß Jacobßonn i Kierfstadh, Ahngifwer att **Carl Uhneßon** hans granne, hade instängdt hans Boskapz Wägh, dömbdes, Att Carl Uhneßon Skall rijfwa Op, heller der wijdare klagas, Lagligen Plichta, Och ähn tå rifwe up.

Kom för Rätten **Swen Danielßonn**, Och framlade een Handskrift sikh gifwin af **Niels Pederßonn Soldaten i Edhe**, på _ 30 Dal:r Kop: M:t, Och satt honom i underpant sin ArfdeJordh, liggiandes i Edhe, Nämbl. _ 4 måhl förbenämnde Jordh, Swen Danielßon nu förste gången låther Opbiuda, till hanns **Broder Måns Pederßonn** at igienlösa.

Kiärade **Anders Pederßonn** till **Joen Anderßonn i Nedanßiö**, Om sitt Mödernes hemman, liggiandes i Nedansiö, det som **Siull Jönßonn** /: Anders Peerßonns Moders systers Mann /: hade såldt till Joen Anderßonn, lagligen, Och der Opå ähr dombref gifwit, borde fuller Anders härföre Plichta för dombrot, Men som han förgaf sikh icke wetta, att Joen Anderß:n dett så lagligen kiöpt hade, förskontes han, Och han söker sin Modersyster Man, be:te Siul Jönß:n.

Joen Anderßonn i Nedansiö, klagar, at hans granne, **Peder Jönßonn** hade bortfördt ifrå sikh _ 7 laß giödning, bemelte giödning, skall Peder igien restituera.

Erich Erichßonn Studenten i Fonbyn, Opbiuder sitt hemman, näste Frändom at lösa, Efter han förmåhr det eij längre bruka, Och derforé rätt giöra.

Niels Carllßonn j Ußland beswårade sikh om Ängietz stängiande, dömbdes at dee Efter lagh skolle stängie huar efter som han skattar i by till, och efter ägom sinom.

Swen Påwelßonn i Ußland begierade kermåhl, med sinom grannom, det honom tillsades, och der samptligen bereda sig der till, nästkommande Höst, Och ingen there grannen drage sig thee ifrå undan.

Oluf Olufßonn i Nedansiö, skall hafwa af sinom grannom, **Lars Jönßonn**, **Joen Andß:n**, **Abraham Anderßonn**, och **Tomaß Steenßonn**, Een halftunna Råg, j Skadaståndh, för det at deras gietter hade förderfwat, een Rog Heßia för honom, Och betalas Efter som huar hafwer haft gietter till.

Peder Larßon i Loo Præsenterade några Kiöp Zellar, gifne af hans **Bröder, Wällärde H. Erich Larßonn Caplan, Och Jönß Larßonn i Nedansiö**, på deres Arfde Jordh, liggiandes uthj bem:te Loo, uthj lijka måtto bekienna, At och **Larß Joenßon i Rochstadh j Tårp Sochn** och **Matz Märthennßonn i Estadh**, sigh at hafwa såldt sinom Hustrubroder Peder Larßonn, sine hustrors Jordh i bem:te Loo, Och upburit betalningen derföre till fulle nöije, den sidste Pening med den förste, Och gafwe honom Peder Larßonn låf at taga fast domb och tingzbref, der opå, hwarföre dömbdes kiöpet stadigt och fast och stadigt att stånda.

Oluf Olufßonn och Erich Pederßon i Wiggie, kierade till **Michill och Erich Lars Sønner i Grantiern**, Om eet kiöp som deres Föräldrar giordt hade, Sålunda, Att Wiggie grannerne hade Såltdt deres **Fader Lars Joenßonn** Een Rödningz Åhß medh deße wilkor, Att han åhrligen, så längie denne Rödningz Ååß till rächte, skulle gifwa dem tu Reep Halm.

Item, klagade **Erich Pederßonn i Wiggie**, At **Michiell Larßonn j Grantiern**, hade opbrändt een rogh Swedia för honom, Och blefwo sålunda förlichte, At Michil skall betala skadan, med $\frac{3}{4}$ T:a Rogh, Och warj der med föreente, Och om denne Saak åtskillde.

Månß Pederßonn i Ede, blef skyldig sin granne **Mårten Pederßon**, för det han hade kåsthollitt hanß Knecht i 5 wekor, En Dal. K.M:t för hwar weku, löper $\frac{1}{2}$ Dal. K.M:t.

Matz Erichßonn i Fonbyen framlade sins **Broderß Joen Erichßons** Kiöp Zedlar, på $\frac{1}{2}$ 6 Måhl Arfde Jordh liggiandes i bem:te Fonbyn, dett Joen Erichßon för Rätten består, Dömbdes kiöpet fast at stånda.

Nielß Erichßonn j Loo, Och **Gulich Oloffonn i Gräfte**, Beklagade sigh, At dee i Nästförljidin wår, Enår krigzfolcket till Fältet uthogade, måtte dee och deres Consorter med sina Häster i **Niurand**, myket utstå med Skiutzningen och een part kommo Intett fram medh sina Hästar j Ländz och Tolfmän, skola detta beswäret klagolöst ställa innan nästkommande Påska, heller och Plichta, Om widhare klagat warder.

Jönß Ingiemarßonn, och **Joen Joenßonn i Kielstadh**, **Nielß Erichßon j Loo**, **Niels Nielßonn i Estadh**, **Erich Erichßonn i Fonbyn**, **Oluf Jönßon i Ede**, hafwer warit kallat på een Syn hoos **Larß Joenßonn i Grantiern**, Och fordrade för sin Mödo betalning, Samtychtes af Rätten, at Sal. Lars Joenßonns Arfwingar, hwar efter quotam, denne giöld betala skole, Nembl. $\frac{1}{2}$ 12 Dal:r K.M:t Innan Påska, heller dee vidare klagat warder, skola dee plichta.

Matz Enarßonns Fullmechtige, **Larß Nielßonn i Kiälstadh**, fordrade opå Matz dattersbarns wågnar, Arf uthaf deraß **Faders Bröder, Johan, Michill** och **Erich Larß Sønner j Grantiern**, Samtychtes af Retten, At till deraß Broders Barn, Och Broders Hustru skall läggies till dem bådnom om Åhret I förtärning $\frac{1}{2}$ 3 T:r Spanmåhl. Item, skall och Erich Larßonn betala till sin broders barn, för deres Anpart uthj Eet Råfiern $\frac{1}{2}$ 3 P: Kopper Myntt.

Peder Larßonn i Loo Fordom Larß Nielßonns Mågh i Kielstadh kärade till sin Fordom Swärfader, Be:te Larß Nielßonn, Om någon Arbetes lått heller löhn, för dee åhren han der war i gården, Och troligare ähn någon Dräng tient hade, Samtychtes af Rätten; At Lars Nielßonn skulle gifwa sin Mågh bem:te Peder Larßonn för alla Åhren i Allz $\frac{1}{2}$ 6 Richzdall:r.

Larß Larßonn i Näfstadh skall restituera sina Styfbarn $\frac{1}{2}$ 30 P. 20 öre K.M:t. Item som han tagit hafwer, till Knechten och restituera _____ 20 P. Kop:r Mynt.

Item, skall Lars Larßonn igienföra, fästee gåfwer och hemman föllgdt, Barnom och sigh till bytes, Såsom det och befinnes, Att Larß Larßonn icke tilbörigen hade Sytat och Skiöt Barnen, medan dee wore små, Och dem eliest war lagdt till förtäringh _ 6 T:r Kornn, ty Skall och Larß bethala till sina Styfbarn bem:te _ 6 T:r Korn igien.

Eftersåsom **Hanns Joenßonn i Östanåå**, Eett Qwarnhuuß hafwer bygdtd på **Fonbyers landet**, Och doch medh alla Jordh Ägor, hafwer bytet sigh ifrån bem:te Fonbyen till Östanååh, derföre befantz thet Skiäligit, At Hans Joenßonn bygger sigh Qwarnhuus på sitt land Östanååh, huar han kan och gitter, Men det Qwarnhuset, som han hafwer bygdtd Opå Fonbyers landzsijdan, skall han afträda, Och Tålfmän skolle allenast Bygningen werdera, till **Erich Slumpare i Fonbyen**, Och straxt skall bem:te Erich Slumpare Efter werdningen tillstålla Hans Peningarne för byggningen, Och Hans Joenßonn Afträder ofta bem:te Qwarnhuus, Och Erich Slumpare tilltreder thett.

Efter som **Joen Erichßonn i Ede**, hade Supplicando, gifwit **Hans Grefl. Excell:tz och Nåde, Högwelborne Landzherren H:r Grefwe Johan Oxenstierna Gabriellßonn** klageligen tillkienna, Om dett Jorde Kiöp han hade giordt om Edes hemmanet, Och sigh der medh förgripit, Och dett nu ångrar, dette Ährendet remiterade Hans Grefl. Excell:tz Och Nåde, under laga tinget och Ransaaka, det iag med Nembnden hafwa så öfwerlagdt, At för hans Swaga Sinne och bräckeliga krankheet skull, som tolfmän, Och **Wyrdig H. Erich Caplan** wittnade, At han med Swåra krankheet war behäftat, Och altså icke duglig, At stå hemman före, Och ej heller war han mechtig sitt Kiöp stånda. Ty war denne ringe Rettens Sententz, så at Joen Erichßonn träder ifrån sitt Kiöp och Hemmanet, Och Creditorerne förytre, det som bäst dee kunna, Och Joen Erichß:n Anammar sina Peningar, igien, som stå förwarat i Kyrkio Herberget, Och eliest söker sitt igien som bäst han förmår, Men hwad han hafwer uthgifwit j Knehte Röstning, Och kosthållandhe, dett haf:r Joen Erichßon förlorat, Och alldenstund att Joen nu träder ifrå Hemmanet, så kan han ej heller swara mehra till någon gield, som på hemmanet för honom giordt war, och efter som Opå Höste Tinget, blef Joen Opå lagdt, At betala **Sal. Oluf Anderßonns Hustru, Hust. Anna** för åtskillige Pertzedler, _ 108 Dall:r K.M:t Så träder Joen nu wäl ifrå gielden som ifrå Hemmanet, Och bem:te Hust Anna Söker sin betallning tillijka med dee Andra Creditorerne uthaf hemmanet.